

Rationes quibus Pres^s Dominicani et nomine illorum Magr^r fr^r Petrus
Ioannes Saragoza de Heredia persuadere nititur non debere eis precipi, ut
deinceps nullatenus dicant B. Virginem fuisse conceptam in peccato orig^{li}.
propter scandalum quod nascitur in Populo ex tali affirmatione;
fuitles esse, et nullius momenti, et sic omnino
repellendas ostenditur.

Decretum Pauli V^{ti} quo opinioni affirma: i
impositum est silentium in actibus pub:
icis extenderetur, nunc per alterum decretu
actus priuatos potius dicenda esset de:
uetio predicti decreti quam extensio illius.

Quod sicut per dictum decretum non fue-
runt destructe alie constitutiones Sti 4^{ti} et
Pij V^{ti} sed potius confirmate extra illos
casus expressos quos sua stas de nouo
prohibuit (sicut in ipso decreto continetur)
ita si nunc aliqua prohibeantur uel
prohibita extendantur non erit predictu
decretum destructu, sed potius illud con:
firmare in omnibus alijs que expresse pro:
hibita non fuerint. Quod autem Ecclesia
Sancta nouas faciat Constitut^s uel pro:
hibitiones iuxta exigentiam populi Chris:
tiani nullus unquam reputauit in conue:
niens, sed maxime conueniens imo ne:
cessarium.

et contra Sancte Sedis Ap^{ca} et ipsius Ecc^{ca}.
Athenica Romana auctoritatem, quia dero:
garet Constitutioni Sixti 4^{ti} ab uniuersa
Ecc^{ca} in Conc^o Tri^{no} insinuate et alijs
Pij V^{ti} et Pauli V^{ti} constitutionibus
ead. Sta sede Innouatis et confirmatis

Hec ratio credit in idem, et maxime
derogatur aucti Ecc^{ca}. quod predicti Pres^s
in gubernium ipsius se intromittant, et di:
cant, esse contra auctem illius facere id
quod toties factum est in Ecc^{ca}. Unde
predicta Ratio potius meretur nomen
temerariae presumptionis: Sufficit enim
quod aliquid factum ab Ecc^{ca} sit ad hoc
ut ab oibus ecc^{ca} filijs conueniens iudican
debeat.

3. Reprobaret omnino predictam sententiam affirmatiuam, et ei prauidium max^m inferret contra ptum Pauli decretum et alias constitutiones

Sicut ista sententia non fuit reprobata eo quod in actibus publicis affirmatiuam non est permissum ita non est oio reprobata per hoc quod etiam in conuersationibus particularibus silentium ei imponatur dum mocho assensus interior non prohibetur usque ad ultimam diffinitiohem, et quae rei necessitas uel utilitas prouenit eoque in conuentibus dicitur B. Virginem in peccato origi^{li} fuisse conceptam, nam et uerbis star. Celestini Pape in Ep^{ist} ad Melanionem: Scimus quod ille caueat qui precepit contentiones, eo pugnas legis esse uitandas. Sunt enim iniqui inutiles, et uide ad Tim. 3. quod inuatum, et inutile iudicatur nemo dubitamine minime futurum.

4. Maximam frogaret iniuriam doctrine Sanctorum Patrum et ipsius auctorem eneruaret in detrimentum et opprobrium Eccl^{ie} Cath^{olice} et gaudium, et exultationem haereticorum.

4i. Haec propositio uidetur scandalosa. Cum enim iam per dictum decretum Pauli v^{ti} pontum sit silentium opinionum affirmatiuam in actibus publicis absq^{ue} iniuria doctrinae Sanctorum Patrum, non potest dici quod silentium in actibus priuatis esset contra auctoritatem illorum absq^{ue} prauidio ipsorum. Praeterea quia ex omnibus Patribus qui uictus magis adducit tamquam expresse dicentes B. Virginem contraxisse peccatum originale solus unus. S. Antoninus id aliter ueranter, et absq^{ue} contradictione affirmatiuam

et quasi omnes alij sunt falsificati sicut iam demonstratum est in alia informatione. digni igitur punitione sunt, et omnino repellendi qui auctoritates Sanctorum corruptas afferunt in conspectu Ecc^{le}, cum quibus act^{us} illius impedire nituntur. Hoc uere gaudium et exultatio hereticorum esset, si sciunt Eccl^e filios iam litteras Sanctorum uitiare ut sancti dicant quod ipsi uolunt et non ipsi quod sancti loquuntur.

Derogaret Tertim integritati Sancti Thomae, toties a Sancta Sede apostolica commendata, et a stis Aplis Petro et Paulo atq a B^{ea} Virgine Maria usq filio approbata.

5. Doctrina Stⁱ Thomae in communi laudata satis est, et merito non tamen in particulari quae propositio illius tanquam dogma fidei tenenda est; cui si per impositionem silentij in actibus publicis non fuit derogatum nec etiam derogabitur per silentium in conuenticulis parlantibus.

2° Respondeo id quod Augustinus lib. 1° contra donatistas c. 8. loquens de Sancto Cypriano. Cum enim (inquit) tantimenti tanta Ecc^{le}, tanti peccatoris, tanti oris tanta ueritatis episcopus aliud de baptismo arbitraretur quam erat inquisita diligentius ueritas firmatura est et Paulo miserius ait; sed non erat filius perditionis qui tanta cordis illuminatione praeditus propterea non uidit aliquid, ut pereum aliud super eminentius uideretur etc. Idem Augustinus in lib. 2° cap. 1 sic ait, Si potuerit inquit Petrus conuentatis Regulam quam postea tenuit Ecclesia cogere gentes in daizare; Cur non potuit

Cyprianus

Cyprianus iuxta Regulam Veritatis quae
postea tota Ecclesia tenuit cogere hereticos
scismaticos denuo baptizari. puto quod
sine ulla sui contumelia Cyprianus episcopus
Petri comparatur. Idem in c. 8. ait sic
nec arbitror B. Cyprianum propter aliam
contra consuetudinem quid sentiret libe-
rius exprompsisse, prioremque dixisse
nisi ut alium si episcopus esset cui esset
melius reuelatum gratissime acciperet
et ostenderet imitandam, non solum
docendi diligentiam, sed etiam dicendi
modestiam, nam et illud sic intelligitur
quod ait Apost. 1. cor. 14. Propheta
duo uel tres dicant, et coeteri diuini dicant
quod si alij reuelatum fuerint sedenti
prior tacet. qua in parte inquit Cy-
prianus locuit, et ostendit multa in
gulis in melius reuelari, et debere
unumquemque non pro eo quod semel
imbiberat, et tenebat pertinaciter cog-
noscere, sed si quid melius, et utilius
extiterit libenter amplecti. Haec Au-
gustinus, ad cuius similitudinem
credimus quod nulla fit iniuria.
Thomae si Petri et Cypriano com-
paratur. —

Nullus negat primum propositionem B. Thomae
sic intellectam de lege ordinaria Catho-
licam esse, et conformem doctrinae Ap-
toli. At ipsi Dominicani qui adhuc sub illa
propositione volunt B. Virginem comprehendere
et illos qui eo privilegio illam a tali lege
ordinaria exemptam fuisse affirmant

Et qui dixit sanctum Thomam in quaest. 6.
asserere in fide errasse cum idem conte-
quenter de Beato Ap-
tolo Paulo eandem
propositionem asserente dicat, tanquam
uehementer de heresi suspectus et
perniciosus ex eo quod S. Thom. 1. 2. q. 2. f.

81. art. 3. et alibi dicitur quod secundum
fidem Catholicam firmiter est credendum
quod omnes homines propter solum
peccatum ^{et} Adam derivati peccatum
originale ^{et} Adam contrahunt, alio-
quin non omnes indigerent redemptione
quod est per Christum quod est erroneum.
Colligunt predicti dictam propositio-
nem esse condemnatam et tanquam er-
roneam in constitutionibus aplice.
Ceterum nescierunt, neque intellexerunt
et in tenebris ambulant; non perci-
pientes S. Thomam dictum esse et
Pauli Apostoli, et secundum legem
ordinariam, et eodem esse intelligendum
quemadmodum et dictum Pauli, omnes
in Adam peccaverunt, et omnes nas-
cimur filii irae. Quare sicut dictum
Apostoli quia secundum legem ordinariam
est intelligendum absolute probatum
quod de fide et blasphemia quis diceret
quod Apostolus in illo erravit in fide
mentis propterea esset tanquam here-
ticus puniendus; sic et isti qui pro-
ferunt eandem cum Apostolo sententiam in
fide S. Thomam errasse publicarunt
tanquam blasphemum S. Thomam ca-
lamniatores, et ipsarum Pontificum
constitutionum contemptores, et con-
culcatores severe sunt obviandi
puniendi, et repellendi.

252 222³
obviant; Ipsi inquam sunt qui talem
notam erroris suo Sancto Doctori imponunt,
irridentes responsum nostrum quando dicimus
Apostolum, in predictis verbis, et omnes S. Th.
qui sic generaliter loquuntur de lege ordinaria
intelligendos esse. Si igitur haec explicatio ad
defendum S. Thomam ab errore in
d. loco deservit, ergo nullum argum.
Sumi potest contra B. Virginem ex illa
et similibus locutionibus, quae de lege ordina-
ria intelligenda sunt. Unde illi qui dictam
propositionem S. Thomae, et alias similes
applicant nunc B. Virgini ipsamque
propositionem opponunt negativam, et
pro sententia nescio qualiter ab errore
possunt se, et suum doctorem excusare
cum hoc condemnatum sit tanquam erroneum
in Epistola Sixti 4. quae
notam erroris imponit eis qui dixerunt
et senserunt opinionem negativam de con-
ceptione B. Virginis esse fidei contrariam.
Contrariam autem fidei illam appellat
qui opinionem affirmativam secundum fidem
tenendam esse affirmat. Error igitur
non reperitur in verbis S. Thomae
ut ab ipso pro probatis, sed ut a suis
discipulis male applicatis, a quo licet
S. Thomas liberetur; ipsi tamen appli-
cantes dictam ^{sententiam} ~~sententiam~~ B. Virgini, et opi-
nioni negativam liberari minime possunt.
neque aliud in contrarium est Bulla
Eugenij, colligitur, quae solum affirmat
indigere redemptione, et gratia Christi qui
sine peccato conceptus, natus, et mortuus
fuit

Est laqueus paratus ad capiendas fide-
lium animas et demonis Domino subijcien-
dum in infernum detrahendas.

fuit, quod ratio Nos non negamus in
B^a Virgine quam perfectissime ab
ipso redemptam profiteamur, et per eius
gratiam a peccato servatam; Et nequa
qualiter sine patre pro verba in favore
sua opinionis offerat in quibus Pontifex
sepe equaliter docet xpm sine peccato
conceptum, et natum. quod si hoc
liceret inferre B. Virginem in peccato
conceptam fuisse, ita, et natam exortum
quod abicit.

7. Hoc propositio temeraria videtur (ne
dicam erronea) quo decreta Eccl^e facta
vel facienda ad evitanda scandala
laqueum diaboli appellat et de filijs Eccl^e
temerarie iudicat, quod ipsius decretis
non obediunt, et sic in infernum animas
suas delucunt. fuit ne laqueus diaboli
decretum Pauli vti silentium imponens
parti affirmativa in actibus publicis.
Abicit, ut quid ergo laqueus diaboli erit
decretum imponens silentium eidem
opinionem in actibus privatis? Alij (im-
quit bonus magister) sciendi docendi
et alij docendi affectu contra tale decre-
tum facient: Conceptum enim sermonem
quis poterit continere? O Validam ra-
tionem ad tale iudicium inferendum
Recordari debuit illius Apli ad Rom.
12. Non plus sapere quam oportet sapere
sed sapere ad sobrietatem. Scia n. quod
scriptis Eccl^e condicit non virtus sed vitium
appellari debet, unde dicere quod in tali casu
non poent ipsi obedire, in magna ipsorum iniuria
et Eccl^e contemptum uestitur.

Scandala quae à sent. negativa Defenso: X.
ribus allegantur cum iam experientia
fide et malitia procedant, contemnenda
sunt, neq. proscripta et aliquis contra
sentiam affirmatiuam Innuandum; quin
potius scandalis putillos propter reddita
iam rationem in malignantiu natura
commutatis, debet à ss. decreto Pauli
v. nunc reuocari, si ut et ipse fuisset,
qui postquam plene de hac causa fuit
informatus, penitens decretum facti di-
cere consueuerat, si decretum non fuisset
editum, nunquam amplius illud
condidisset.

Ad rationem dubitandi Respondetur et 11.
his quo S. Thomas tradit 2. 2. q. 43. art
7. ubi ait quod bona spiritualia quae sunt
de necessitate salutis non sunt permittenda
proprie

Temerarie etiam hinc indicat omnem
quasi populum xpianum in Regnis
Hispaniarum, et Indiarum et malitia
scandalizatum fuisse, et ipsorum scan-
dalum esse malignantium. quod si
uerum fuisset, omnes illi et peccatu
mortale committerent, et in illo per-
leuerarent. Quomodo igitur huiusmodi
iudicium sine grauius peccato haberi
potest? Unde constat dicto P. in malitia
et malignitas illius scandalum
lum vix uidere potuit quia publicum
et vniuersale est; Interiores tamen
conscientias ad diuindicandum ma-
litiuam quomodo ^{seruatur} seruat? et
quomodo ptuadet contemnenda
esse scandala tot Regnos, quod
xpianis. Scandalum unius pusilli
contemnendum non est precipit.
An non timet illam sentiam? Matth.
18. qui autem scandalizauerit unum
ex pusillis illis, qui in me credunt,
expedit ei ut suspendatur molla
asinaria in collo eius et demergat
in profundum Maris? Preterea dicere
quod Paulus v. non plene informatus
fuit illud decretum quod factum est
cum tanto Consilio Sacrae Congregationis
temeritatis, et audacia est.

Si predictus Pater talia uerba S.
Thome et eius intentum consideraret
non adduceret illa ad nunc propositum
loquitur enim de bonis spualibus, quae

propter scandala passiva vitanda. Si autem
 non sunt de necessitate salutis aut scan-
 dala passiva procedunt ex malitia cum his
 aliqui volunt impedire huic spualia bona
 et tunc non sunt dimittenda spualia
 sed contemnenda sunt scandala. tale
 fuit scandalum fariseorū qui de doctrina
 Dni scandalizabantur quod esse contemnen-
 tum Dni docet Math. 15. Aut scandala
 passiva procedunt ex infirmitate, et
 ignorantia qualia sunt scandala punit
 torum: et tunc spualia bona vel ocul
 tanda, vel interdum sunt differenda
 ubi periculum non imminet, quousq; redita
 ratione huic scandala cessent. Quod
 post redditam rationem huic scan-
 dala durent iam videntur ex malitia
 procedere et tunc non sunt propterea
 spualia bona dimittenda.

Sunt de necessitate salutis, uel semper
 uel pro aliquo tempore, qualia sunt opera
 misericordie. Dicere autem quod B.
 Virgo habuit peccatum orig. nung; de necess.
 salutis. Et ut obliget docere illud cum scandalo
 propinquo, dicente Paulo ad Rom. 14. Bonu
 est non manducare carnem, et non bibere
 vinum, nec in quo frater tuus offenditur
 aut scandalizatur; tu fidem habes penes
 te metipsum, habe coram Deo. in quem
 locum Sanctus Thomas sic prosequitur.
 Sed dicendum est, quod si scandalum
 ex infirmitate uel ignorantia proue-
 niat eorum qui propter hoc scandali-
 zantur, ad uitandum hoc scandalum
 debet homo a licitis abstinere, si non
 sunt necessaria; hoc enim est scandalu
 pusilloꝝ quod Dnus vitare iubet Math.
 18. Vide ne contemnatu unu ex his pusillis,
 et paulo inferui aut S. Thomas. fides
 habes a quod te metipsum per quod constat
 licitum est his abis uti, bona quidem et
 laudabilij et fidei ita, sed habe illam
 in occulto coram Deo, cui talis fides placeo
 Bca. est. Id est beneplacitum est Deo
 fides, et mansuetudo, quasi dicat, non
 oportet qd fidem illam manifestes per opus
 ex equitationem ubi hoc fit cum scandalo
 propinquo. Hec S. Thomas. Si qd ab eo quod
 secundu fide possumus dicere, sentire, et facere;
 oportet propter scandalum abstinere, quanto
 magis ab eo quod stat sub opinione ab-
 stinendum est?

1. Quia illud scandalum dixit S. Thomas
ex malitia procedere, cum sit aliqui uolunt
impedire bona spūalia. At omnes fere
negatiuo partis defensores in hoc unū
contendunt et hoc unū certatim moluntur.
ut scandalis ab ipsis ex industria conuictis
sententiā affirmatiuam impediunt labe:
factent, et penitus evertant.

2. Hoc Item constat ex contumelijs et
Inurijs quas frequentissime in
negatiua sententiā defensores, quibus sol
inibitā et falsā de iustitiam suam
de fide sententiā, alterius sententiā affi
matiuā assertores appellat impios,
et B. Virginis inimicos, ac infamatores,
et alia similia proferunt, et maledico,
nescientes his etiam contumelijs et
opprobrijs S. Præs qui ita omnes
sententiam afficeret.

12. Haec Propositio etiam temeraria
uideretur affirmans quasi omnes defensores
sententiā negatiuā. (qui sunt innumeri
ex industria scandala conuicti et ad
hoc Intentum in unum conuenire. quō
modo enim tale Iud. habere potest
quando d. scandala a Præbys Amicant
orta sunt, in conuenticulis parlatibus
ubi a nullo interrogati suam proferunt
sententiā, illamque esse Sanctorum Patrum
Cōm sensum affirmant. et quando
contra decretum Pauli VI. illa p̄dicare
ausi sunt, penitentibus Cuitatibus
et vniuersitatibus: Et quibus unus
ad q̄b qui penitentiam expertus adhuc
sui delicti non poenitet, sed audacius
et turbulentius de nouo indies delin
quit, quia secundum imperitens cor
suum thesaurizat sibi iram in die ira

13. Haec omnia ad libitū dicta sunt, quia
nullus ignorat neutram ex duabus sententijs
esse de fide, ut ita expresse a Summis Conti
ficijs sit determinatū: sed nescio quid
vtrum hoc ita sentiant qui iterum affi
mat sententiā affirmatiuam esse omnium
Sanctorum Præb. Si enim hoc esset verū
iam de fide iudicari posset, nunquam
erim Eccl. S. doctrinam omnium sanctorum
Præb. in pub. ueluit, immo nec contra
illam aliquid decreuit. Unde talis
propositio non solum temeraria, verum
quasi erronea iudicari debet.

Propositio

Propositiones, et rationes quibus Patres Dominicani probare nituntur non esse expungendum nomen Sanctificationis à Missali, et breuiario sui Ordinis in festo, vel officio Conceptionis B. Virginis Mariae. Futiles esse, et nullius momenti ostenditur.

Magr
Joës Saragosa

expunctio nomen in Sacra scriptura
entum, et ab Ecc^a diu multumq^{ue} teporis
festo Conceptionis celebrando usurpatu,
Sanctis Patribus perpetuo approbatu,
sine eius infamia reijceret.

men Sanctificationis usitatissimum est
Sacra Scriptura, et xpo applicatum,
em pater Sanctificauit. Jo. 10. et quod de
nascetur Sanctum uocabitur filius Dei
e. 1. Applicatur etiam ab Ecc^a B. Virgini
illo loco psalm. 45. Sanctificauit tabernacu-
um suum altissimus, quem S. Thomas affert
de eadem Sma Virgine intelligit 3. p. 9.
ar. 2. ergo non est, cur apud ordinem
indicator incusu esse non possit tale nomen,
suis libris deleri mereatur; presertim
antiquissimo festo ab ipso sub hoc nomine
celebrato.

terium quod in hoc festo ab Ecc^a celebrat^{ur}
trius, et distinctius, et clarius, per Sanctificati
am per conceptionis nomen explicatur.

liquide

1. Nunquam Ecc^a tali noie ad collebrandu^m firum
Concept^{us} usa est, sed solum permisit d^{omi}nis Tribus
illo uti, in bono tamen sensu; Nunc autem
quia tali nomine abutuntur intelligentes
cum D. Thom. 3. p. 9. 27. ar. 2. emundatione
a peccato contracto, iustissime talis permissio
auferetur. nec enim sancti Pres talem abusu
approbarunt. Dicere autem quod est in fa-
mia Ecc^a mutare aliquod nomen in breui-
ario, vel missali, plusquam temerarium ui-
detur cum id sepius in Ecc^a contigerit,
et precipue tempore Pij VI, et Clementis
8ⁱ qui Breuiarium reformarunt.

2. Nomen Sanctificationis Sanct^{us} est, et in
se ut applicatur ab Ecc^a B. Virgini acco-
modatissime, quia solum signat sanctitatem
acceptam, per gram^{mat} xpi, non tamen ut ap-
plicatur à B^o Thoma, et eius discipulis
ibidem, intelligendo per ipsum, emundatione
a peccato. in quo sensu nunquam Ecc^a tali
nomine usa est cum Beata Virgine,
et eius purissima conceptione, quam concep-
tionem Sanctam appellat, et ut Sanctam
celebrat, et non esset Sancta si in ipsa
contraheretur peccatum originale.

3. In hac ratione iste Pater toto coelo aberrat
Ecc^a enim in festo Conceptionis non celebra^t
Sanctate Virginis in comuni, sed in parlari

Sancti